

noget, vi kommer til at tage stilling til i dag. Det er noget, vi kommer til at tage stilling til om 15, 20, 25 år.

Kl. 14:25

Formanden:

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:25

Morten Messerschmidt (DF):

Det er dog paradoksalt, for man kunne jo stille det modsatte spørgsmål ud fra udenrigsministerens udsagn: Hvilket europæisk land kan *ikke* komme med i EU, når det opfylder alle betingelserne? På det spørgsmål kan man jo ikke svare andet end intet, for når et land opfylder betingelserne, kan det jo komme med. Derfor er det også absurd at forhandle med et land, når det tidspunkt ligger så fjernt ude i fremtiden, og alligevel bare sige: Jo, men når de kommer i mål, kan de komme med. Det gælder jo sådan set også for Aserbadjan, og det gælder sådan set også for Georgien og Rusland, så derfor er det jo fuldstændig meningsløst at have det argument i forhold til, hvorfor man skal fortsætte processen med Tyrkiet.

Men jeg forstår, at udenrigsministeren mener, at det bare er fantasiløst at have den opfattelse; det var det udtryk, udenrigsministeren brugte lige før, og som Bendt Bendtsen altså her giver udtryk for – eller jeg ved ikke, om man efterhånden kan tale om, at han giver udtryk for det, for der er åbenbart ikke tale om nogen uenighed – men det er jo trods alt noget, som er funderet på nogle tanker, hvor han citerer Bernhard Kouchner, Olli Rehn og Angela Merkel. Er det folk, som er så fantasiløse, at den danske udenrigsminister overhovedet ikke kan forestille sig at lade sig inspirere af dem?

Kl. 14:26

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:26

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Dem kunne jeg da sagtens lade mig inspirere af, jeg lader mig også inspirere af hr. Bendt Bendtsen. Jeg har bare haft den opfattelse og har den stadig væk – og den er bekræftet af Folketinget, alle partierne minus Dansk Folkeparti – at det er til fordel for Danmark og dermed også for Europa, at vi får udviklet et andet Tyrkiet.

Det er jo nærmest at misbruge Olli Rehn. Det er jo ham, der faktisk leder forhandlingerne, og det vil sige, han leder forhandlingerne i god tro. Han leder forhandlingerne for at få Tyrkiet til at opfylde det, der hedder kapitlerne, dvs. ændre

deres lovgivning, så den svarer til de europæiske love og de europæiske adfældsregler. Så hr. Olli Rehn kan kun bruges til at bekræfte, at forhandlingerne er i gang med det formål at få et resultat. Men det resultat forudsætter fortsat, at forandringerne har fundet sted, og at EU til sin tid er i stand til at optage dem. Der vil jeg godt sige, at hr. Olli Rehn jo også har været med til at konkludere i den seneste fremtidsrapport om Tyrkiet fra november 2008, at landet faktisk har forbedret sin evne til at leve op til forpligtelserne ved et EU-medlemskab. Han siger, at Tyrkiet fortsat opfylder det politiske Københavnskriterium i tilstrækkelig grad til, at man kan fortsætte.

Kl. 14:27

Formanden:

Tak til hr. Morten Messerschmidt i første omgang. Så er det fru Yildiz Akdogan som medspørger, før hr. Morten Messerschmidt får muligheden igen. Værsgo.

Kl. 14:27

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Udenrigsministeren nævnte selv, at Olli Rehn har sagt i sin seneste rapport, at der er sket nogle forbedringer, og så er spørgsmålet: Jamen skal vi fastholde denne proces og se, at de forbedringer sker gradvis? Alle håber selvfølgelig, at det ville gå lidt hurtigere, end det gør, men nu sker det gradvis en forbedring. Men pludselig snakker vi om en mulighed, som i princippet ikke er der, nemlig et privilegeret partnerskab. Ministeren siger, at det ikke eksisterer, det eksisterer i den offentlige debat, men hvordan kan det være, at vi diskuterer noget, der ikke eksisterer?

Kl. 14:28

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:28

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen det sker meget tit, også her i Folketingsalen, at man diskuterer noget, der ikke eksisterer, så det kan man sagtens. Det er jo helt fint, at man kommer med ideer, og jeg synes, det er fint, at Bendt Bendtsen, Angela Merkel, Sarkozy og min ven Bernard Kouchner kommer frem med tanker. Vi siger jo selv i den vedtagelse, som fru Akdogan har stemt for, at det kan være, det ikke lykkes, fordi resultatet ikke er givet på forhånd, og så må man selvfølgelig se på, hvad man så kan gøre.

Jeg vil sige til fru Akdogan, at vi skal fastholde forhandlingsbordet. Vi har givet det løfte, og